ὑπό τῶν μεταγραφέων.

Β.

Βουστάνι, τό. Κατασκευάζεται ἐκ τοῦ ἀγρίου ῥοιάκινος, ὅταν μένει ἀφοῦ ἡ ἡμερωμένη κτυνηθῇ (ποδαντοδῇ) ἐφαρμῶν καὶ ἐξακθῇ τό ὑπόλοιπον, εἶναι δέ ἀπαίσιόν τε καὶ κακοσυνάφεια (ἄρτυμα).

Βοήθεια, ἡ. Λέγεται τό ὀρφανόν, τό ἄθετον νομίζουσι ὅτι ἔφαγε τούς γονεῖς του, τό στρίβιγγιον.

Βρός, ὁ. Οἱ δύαφορος χάλκινος ἡ κασσίτερος, ἄτινα σχηματίζουσι οἱ ἀστραγοί καὶ τά ἥμιστα ἐν ταῖς κοίταις αὐτῶν.

Γ.

Γρέβα, ἡ. Λίζ τριάκοντα ὀβολῶν.

Γιόστρα, ἡ. Ἀκτίς ἐκ φύλλων σεσηρόν (λαμπρόν), ὑπό τό ἄθετον τρόπον ἐπιθέτει εἰς τόν ὄρτον, ἀφοῦ ἀφαιρεθῇ ἀπό τοῦ φούρνου καὶ μετά τοῦτο δίδεται εἰς αὐτόν ἀπόλαυσιν, ὡρᾶ ἀλλά μόνον τῆς θερμότητος.

Γαντζούδια, τά. Κυδωνόμηλα ἐξ ἀργύρου ἀνεφυόμενα δι' ἱμάντων ἐκ τῶν ὀσφύος καὶ συνιδίδω ἀρτεσιρά αὐτῶν.

Γρύνα, ἡ. Ἄμπελος, ἀφοῦ τίθεται δέ ἀναμίγνυται γρύνα καὶ τό κοίρειον.

Γεύβρος, ὁ. Πίθος (σύμμετρον ἐν Λεκανίᾳ).

Δόκορ σκληρόν καὶ ἐμόδες φυόμενον ἐπίσης εἰς τάς ὀμφαλάς τοῦ Κόραμος καὶ τῆς Οἴτης.

Δ.

Δραμεσάρα, ἡ. Κατασκευάζουσι ταύτην οἱ θαυμάσιοι ἐμφυγόντες εἰς τό ἔδαφος στύλον ὕψους $\frac{1}{2}$ – 2 μέτρων, ἐφ' οὗ δίδεται δοκός ἀπό 4–6 μέτρων ἔνωσιν εἰς τό μέσον ἀμφοῖν ὁπῆς ἀφιεμένου βαθέως καὶ ἀθεσμοῦσιν μετά τοῦ στύλου ἐμμόνως. Διά τοῦ δραμεσαρικοῦ δέ τείνεται εἰς τά δύο ἄκρα τῆς δοκοῦ σχοινίς καὶ ἐμφαρ-

σίνει τοῦ μήκους αὐτοῦ (ἐφ' ἧς ἐφαίνεται τό ὀρόθετον μέρος τῆς βάσης), καὶ ἀθέσεν αὐτήν ὑπαγαίζ σκροτεφόμενοι μετά μεγάλης ταχύτητος.

Δικρόδα, τό. Νομίζουσι ὅτι ὁ ἐμφαρτωρός κατασκευάζεται ἡμέρας ἐκεῖ τοῦ θανάτου μεταμορφούται εἰς ἀσκόν, ὅστις ἔχει δύο σόδας ἄνω καὶ δύο μικρούς καὶ μακρούς κιρκίας· σκριφέρεται δέ εἰς τάς σύμμικτοι οἰκίας καὶ δίνεται δεύ μικρᾶς τινος ἀσκῆς καὶ ἔσω μέρη τάς κιρκίας μέρος τῆς θέσεως ἄσω κοκκίνεται οἱ σύμμικτοι ἄσω ἀνθρωπόμορφοι τό αἷμα ἐνός ἐκ δύο βλακῶν. Ἐμείνει νομίζουσι τό δικρόδα ἀκάτιον καὶ φοβερώτερον τοῦ δικαβόρου καὶ τοῦ βρυκόλακος.

Διάλαμα, τό. Τό δίδυμα.

Διμάτιον, τό. Διμάτιον, διχαμωτόν, δι' οὗ μαστίζουσι τά ἄκρα.

Δαβάδες, αἱ. Αἱ στεφάζουσι τό ἓν μέρος τῶν φορτίων ἄνωθεν καὶ τό ἕτερον ὑπό τοῦ ζεύγους ἀπόκτον τῶν καὶ μόνος φορτώνει αὐτό.

Δικάμη λέγεται καὶ τό μέρος τῶν δύο ἄνωθεν χωρίζονται οἱ κρίκοι αὐτοῦ.

Δαμίτης, ὁ. Ἀσβέστιον τοῦ ἀραβοσίτου μεταβάλλουσα τόν καρπόν αὐτοῦ ὑγρόν καὶ τό σιτομάγκιμα εἰς φακοῦ τέφρον.

Ε.

Ἐπέζεισμα, τό. Προσφάτως τιμάτων ὡρᾶς ὕφαντον.

Ζ.

Ζύρδηα, τά. Ῥοδεύκινα.

Ζεύγη, τό. Ὁ ἀμπελικός μέρος οὗ συμφωνήσει ἔτους ἡμιείας.

Ζαγάδα, ἡ. Τεμάχιον ἀρτοῦ.

Ζαμπούνια, τό. Ἀδειάζεται ἄρρωστον.

Ζορκό, τό. Τό ὀόμιον μέρος τοῦ ὑδρομύλου, ἐξ οὗ ἐξέρχονται τά ὕδατα

τά κάτω.

Κάνναρις, ὁ. Θαυμάσιος σκάφη 3-4 μέτρων μήκους, ἔνθα τρυπωμένοι φρέ[ατα]
τίων τῶν φρεαβάτων.

Κουρύτερρο, τό. Βάθος.

Κατμέρμο, τό. Κοδνά κατεσβυρμένον.

Κούγρας, ὁ. Ξυλίνη ρηκάτη μετά πηδαλίου, δι' ἣς ἴδιος οἱ θαμέλης φέτιστο τό
ζυγάριον.

Κουδίγρας, ἡ. Πλατεῖα τῆς ὁδοῦ, κοδίγρας ὁδός, ὑγκοειδής.

Κοντόρα, ἡ. Πλάτος, δίμν.

Κοντρφέξ, τό. Κορμός δένδρου φρέ κατάτον.

Κονοκάξ, τό. Δίγρα.

Κοτάτιο, τό. Κοδνά, κατεφαιρόμενον

Κνίφρος, ὁ. Κνίδων ἀρυκάμενος ὑρεμάμενος ἐκ τοῦ φρεκήρου τῶν αἰμάτων, φρεα[τίων]
τῶν καί ὑμάτων

Λ.

Λαδίν.

Λουδάρι, τό. Ἡ κάτω τοῦ ἄφρου ἢ τοῦ ἀκτογείου.

Λμνή, τό. Ἐρμίτον, δι' οὗ ἕλκονται καί κατεβιβάζονται ἄρκα.

Λκτάρι, τό. Ἀγρός εἰς τά ἄκρα τῶν ἀκτομῶν, ἐξ ὧν ἀροῦνται, ὀσάκις δι'
οὗτος ἀρκμυρόσιον ὁ ἀγρός οὗτος ἀρκμόσιον ἀγρός.

Λμνοί, ἡ. Κρύστα ἀράτης.

Λκτόσδε, τό. Τά ἀτόσδεα.

Λεμκά, τό. Ἀδύνατος ἀτεφάνιστος.

Λάκτρας, ὁ. Εἶδος ἀγρίου ὑρεμμένου ἢ μιμήσεται τό ὄφιον ἕλκει τοῦ ἐ-
δάφους ἕως δύο ἑκατοστά, ἀποτελεῖται δέ ἀπό μεμβράνας κα-
ρυκόνων κατρίνων ἢ φακαί κόκκι.

Λφρεαβάτ, ἡ. Τά νέα δένδρα καί ἔτι τά νεόφυτα.

Μ.

Μαόνιμα, ἡ. Ὑδρία, γυνοκίστρα.

Μιγόστα, ἡ. Βεμμυρά σκεύη τά ἔδαφος ἀποτελούμενα ἐκ μαρμάτων καί
μυρῶν ἀρκάτων μαλάμενα ἐπάνω ἀπό τῶν αἰμάτων καί τῶν φρε-
βάτων.

Μαάρτσα, ἡ. Πλεῦρα ἢ ἔχουσα εἰς τά φαρμακά αἰκάμνον κοίλον τοιοῦτον
κρύμματος ὑφαρμόνον.

Μάκκο, ἡ. Ἡ μάμμη.

Μακαρόνος, τό. Δοκεῖον κρεμαστόν, ὕδατος καί φαγητοῦ.

Μαρούδα, ἡ. Δόκιμα ἐκ τρεκτῶν ἀγρῶν φρέ κρότων τῶν μαθητῶν

Μαγκίν, τό. Μακαρόνιον

Μίγκα, τό. Πυρετός.

Μαρφίν, ἡ. Φάβη.

Μαλίνη, τό. [illegible]

Μαρούσα, ἡ. Εἶδος βορείου μεγαλείτερον τοῦ σιτιδίου.

Μαρόμα, τό. Βρέφη.

Μαρόμα, ἡ. Κοιλία, κοιλάς μαρουσούρας.

Μαρόμα, τό. Ὄσφρα ἢ καί ἀρωβότης, βεβαιοτέρα.

Μαδοῦ, ὁ. Τό ἀέρον γεδωρμένον ὕδωρ.

Ν.

Νέρκα, ἡ. Λίθος αἱ φαρμακά καί κάρκας κρυσταλλοῦσαι

Νάρτιμα, τό. Ὑδρηφαίστια ἢ ἐφαίδιμες. ναρτιόμεν ὑδρηφαιστιόμεν, ἐφαι-
διμιόμεν.

Ξ.

Ξυρεύστρα, ἡ. Ἀγρός φαρμακευτικός ἐκτεταμένος ἀπαλλάγματος.

Ξυλό, τό. Λίθος σκληρός.

Ξυλάβιτ, ὁ. Ὁ καθήκων ἀρκοῦν τῶν φυρῶν καί ἀποκαλούμενον καί ἐπί-
νεκαν, ὁ σεφκαμιούχης.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

Ζορίμνιο, τό	Λιστοφυής, ἀτροφικόν.
Ζωγίστατος, ὁ	Ἐζυγός, ἀστικός.
Ἑξαμενοφδαμιστρίτος, ὁ	Παραδεδομένος εἰς διαστολάς, ἀδιαφορούμενος.

Θ.

Περίδεσις, ὁ	Ἡ κορυφή τοῦ τοίχου τῆς οἰκίας ἐφ' ἧς τοποθετεῖται ἡ στέγη.
Παράβορα, τό	Γεωργικόν ἐργαλεῖον τιθέμενον εἰς τό φρόνδον μέρος τοῦ ἄρτρου φρός στερέωσιν τοῦ ἰνίου καί φρός ἄνοιξιν τοῦ χώματος.
Πῆχυς, ὁ	Ἀστράγξ, κρικός, ἰδίως τοῦ βαρυτέρου ἢ τῆς καδδῆς.
Πλαφούτσα, ἡ	Τό δέρμα.
Πορφόδε, τό	Θεῖος τιθέμενον ἐπί τῶν φοδῶν φρός φροφύλαξιν αὐτῶν ἀφό τοῦ ὑγροῦ, αὐτό φοδεῖον.
Πυντιάβρο, τό	Ρυτόν ὕδατος τό φύλλα διεσωσμένα καί ἀπεπτυσμένα καί τῶν ὀφθῶν καί ἐν μέρει ἐπί τῶν κεκαπνισμένων κρεάτων.
Παφαμωνίδα, ἡ	Θάμνος ἀκανθώδης.
Πόρος, ὁ	Τό ἀβαθές μέρος τοῦ φοταμοῦ, τάφρεχαι, καί κυρίως τό μέρος δι' οὗ διέρχονται οἱ ἄνθρωφοι.
Πδυίγκα, τά	Ἄκαρι τυροῦ.
Πάστρα, ἡ	Ἀσβέστιον τῶν κτηνοτρόφων καί ὑπόστρωμα τῶν τοιχωμάτων καί ἄλλα ἐπιτήδεια φρός κόλλησιν ξηραίνουσα σκέπη (Πετροκόσφορος).
Πριβάρης, ὁ	Ἀφροφύλαξ.
Πιδυκός, ὁ	Ποσμίν.
Πεφαβόρα, ἡ	Γεμάτον ὄρυγ ἀναμεμιγμένον μεταξύ κεκρυμμένων, ἔχον ὕδωρ κατεψυγμένον φρός διατροφήν τῶν ζώων.

Ρ.

Ρύμφαγα, τά	Οἱ κάτω τῆς Ἀρκάδος καί τῆς Θεσσαλίας.

Ρόβαμι, ἡ	Τό ἄνθος τοῦ φρίνου καί ἰδίως τῶν δαμασκηνῶν (Κοκκοφύλλορα).
Ρόγγι, τό	Μέρος δίσκου κοπεῖν ἢ ἀμφιεσθεῖν ἤτοι κατεσκευασμένον σίτον, κριθήν ἢ ἀνωμάλεως.
Ρεγίζω	Κλαίω, κλαυλίζω.
Ρόγμαι, ἡ	Ῥάμνος κικαμμένον.
Ρεζαί, ἡ	Χάρις.

Σ.

Σαμίδ, τό	Χωρίδιον τοῦ ῥάβδου.
Σφαδίτα, ἡ	Θεῖος.
Σταίμαν, ἡ	Τό δημοτικόν ῥάβδον φρίν καί στερεοφοιεῖν εἰς τυρόν, ἤτοι ἡ φρόκτη τῆς δηλέας.
Σκυλοφάγος, ὁ	Ἐσθίων καί κοφρολέ τῶν κυνῶν.
Σφάκα, ἡ	Θυσία τῶν ἀκτείρων.
Σκαφίδα, τό	Λοιφοί καί εἶδος ὁ ἐδροφόρος.
Σκόλυμος, ὁ	Ἡ ἄκανθα κρεάτων ἀφῆ.
Σταῖρος, ὁ	Ὕδαρος συναθροίζεται ὑφό δένδρων ἢ βράχων, ἐφ' οὗ ἀλωνοῦνται τῶν μεσημβρεῶν τά δοίμνια φροφυλασσόμενα ἀφό τοῦ ἥλιου.
Στρόπος, ὁ	Ἐν τῷ μέσῳ τοῦ ἀμνοῦ ὑμοειδῆς κόσκινον, ἐφ' οὗ δίνονται οἱ ἀμνοβόροι τόν σῖτον ἤδη.
Σάρα, ἡ	Κρημνός ἢ μέρος ἔχον σκληρῶς κρόκον.
Σμάρος ὁ } Σκαρίζω }	Φύρω τά δοίμνια εἰς τῶν βοσκῶν.
Σφιγγόνεος, ὁ	Θόρυβος, κραυγή.

Τ.

Ταλβαμιδεῖς, ὁ	Ὄρα καρέμαι.
Τσάρυος, ὁ	Ἡ κεφαλή ἐπί τῶν ἀδρῶν φυτεύεται καί κυρεῖ ἀρόμα ἢ καί ἐίρνοι.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ